

**DOMNULUI NICUȘOR PĂDURARU, DEPUTAT
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Stimate domnule deputat,

Referitor la interpelarea dumneavoastră nr. 3839B/2011, cu privire studiul privind „Vitalitatea culturală a orașelor din România“, vă comunicăm următoarele:

Centrul de Cercetare și Consultanță în Domeniul Culturii este o instituție aflată în subordinea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, având în fiecare an un plan științific, aprobat de consiliul științific al Centrului, din care fac parte personalități științifice din domeniul studiului culturii. Rezultatele studiilor sunt aprobate, la finalizare de minister. Misiunea sa este să contribuie la elaborarea, monitorizarea și evaluarea politicilor publice din domeniul culturii, precum și oferirea de consultanță pentru programele culturale europene.

Centrul acționează ca depozitar și generator de date statistice, analize sociologice și diagnoze economice de care au nevoie Ministerul Culturii și Patrimoniului Național și alte instituții publice. Misiunea Centrului este de a furniza analize și date pentru politicile culturale ale Ministerului și pentru publicul larg, precum și diseminarea informațiilor legate de programele culturale ale Uniunii Europene.

Studiul „Vitalitatea Culturală a Orașelor din România“ a urmărit analiza potențialului cultural la nivel local. Studiul se bazează pe statistici oficiale de la Institutul Național de Statistică, Ministerul Finanțelor, Registrul Comerțului, Ministerul Justiției, etc. Analiza a inclus 46 de orașe capitale de județ și orașe cu peste 50.000 de locuitori (exceptând orașul București) iar datele au fost ponderate la numărul de locuitori. Indicele vitalității culturale s-a construit pe șase sub-indici: infrastructura culturală, resursele umane specializate, cheltuielile bugetare pentru cultură, participarea la activitățile culturale, situația din economia creativă și din sectorul non-profit. În topul primelor cinci orașe din punct de vedere al vitalității culturale urbane se regăsesc: Cluj-Napoca, Sibiu, Sfântu Gheorghe, Timișoara și Alba Iulia.

Proiectului i s-a alocat, prin concurs de proiecte, suma de 70.000 lei din care Centrul de Cercetare și Consultanță în Domeniul Culturii a susținut un procent de 37,14%, iar diferența de 62,86 % i-a revenit Administrației Fondului Cultural Național, instituție care gestionează fondurile alocate, prin concurs, proiectelor culturale.

Studiul folosește mai mulți indicatori decât alte studii realizate la nivel internațional, reprezentând, într-un fel, o premieră internațională. Studiul poate fi comparat cu exemple europene sau britanice în acest sens (KEA European Affairs (2009) „Towards a culture-based creativity index“, Measuring Creativity, Conference proceedings, Brussels 28-29

cabinet ministru

May 2009; sau Matarasso, F. (1999) Towards a Local Culture Index: Measuring the Cultural Vitality of Communities, Comedia).

După cum afirmați, sistemul de colectare diferă de la o țară la alta, iar în unele țări sunt luați în considerare alți indicatori. Studii precum cel realizat de Centrul de Cercetare și Consultanță în Cultură lucrează cu date oficiale puse la dispoziție la cerere, de către diverse instituții ale statului (Institutul Național de Statistică, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Public, Registrul Comerțului).

Cu privire la diferența de populație dintre orașele avute în analiză, menționăm că în termeni absoluți, într-adevăr, infrastructura culturală a unui oraș mare este de așteptat să fie mai variată decât cea a unui oraș mic. Însă, în același fel în care venitul mediu se calculează luând în considerare numărul total de angajați sau densitatea unui teritoriu, ținând cont de numărul de locuitori, în același fel și vitalitatea culturală a unui oraș, județ, regiuni de dezvoltare sau țări ține cont de mărimea populației acelei unități administrative. Este un principiu metodologic standard, folosit și în statistica românească și în cea internațională.

Menționăm că, la desemnarea unei Capitale culturale europene, nu se ia în considerare vitalitatea culturală locală. La ediția anterioară a acestui studiu, Sibiu nu era situat nici măcar pe locul pe care este situat municipiul Iașul acum.

Scopul preconizat era finalizarea studiului în condiții metodologice corecte. Dacă vă referiți la așteptări pentru orașele importante prin rolul lor cultural în istorie, într-adevăr este un element de surpriză. Însă rolul cercetărilor este tocmai de a oferi o fotografie și imagine despre situația curentă, cât mai fidel posibil.

Studiul a fost conceput, în principal, pentru a folosi nu Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, ci mai degrabă, autorităților locale și asociațiilor neguvernamentale, ținând cont că majoritatea banilor alocați pentru cultură sunt cheltuiți la nivel local de către autoritățile locale, nu de către Minister. Avem speranța că studiul reușește să ofere o serie de date statistice brute și prelucrate, care dincolo de suspiciunile pe care le pot trezi, pot fi cu adevărat folositoare autorităților locale.

Cu aleasă considerație,

KELEMEN HUNOR
MINISTRUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

